

IC 75/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Jacek Stypułkowski**

Protokolant: **Wioletta Żużel**

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 roku w Bielsku Podlaskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) SA we W.

przeciwko M. K. (1)

o zapłatę

Oddala powództwo.

IC 75/17

UZASADNIENIE

Powód (...) SA we W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. K. (1) kwoty 1710,96 złotych oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana M. K. (1) wnosiła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Poza sporem pozostawało, że pozwana M. K. (1) w dniu 29 lipca 2015 roku zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, spółką komandytowo akcyjną w W. umowę pożyczki na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną (1600 zł) i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie.

Umowa ta (k.8-9) wskazywała, że pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczonej kwoty 1600 zł wraz z prowizją za udzielenie pożyczki w kwocie 320 zł w terminie do 28 sierpnia 2015 roku. Umowa nie precyzowała, na jaki rachunek bankowy pożyczkodawcy umówiona kwota winna być zwrócona. W treści umowy wskazany został jedynie nr rachunku pożyczkobiorcy, na który nastąpi wypłata przedmiotu umowy. Harmonogram spłaty pożyczki wskazywał (k.8) kilka rachunków wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowo akcyjnej w W..

Niespornym było również to, że pozwana nie wywiązała się w umówionym terminie ze swego zobowiązania. W dniu 1 października 2015 roku dokonała przelewu z rachunku bankowego swego brata M. K. (2) na rachunek wierzyciela pierwotnego kwoty 1937,88 zł wskazując w tytule przelewu, że jest to spłata pożyczki z umowy nr (...) M. K. (1) w kwocie 1920 zł i kwota 17,88 zł tytułem odsetek (k.7v).

W dniu 17 marca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo akcyjna w W. zawarł z (...) SA we W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy z dnia 29 lipca 2015 roku (k.3-5, 28-33, 42-52).

Powód uzasadniając żądanie pozwu powoływał się na umowę pożyczki, jaką w dniu 29 lipca 2015 roku (nr (...)) pozwana zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, spółką komandytowo akcyjną w W., na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną (1600 zł) i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Podnosił, że strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Powód podnosił, że w dniu 17 marca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo akcyjna w W. zawarł z (...) SA we W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy z dnia 29 lipca 2015 roku (k.3-5, 28-33, 42-52). Wskazywał nadto, że w dniu 1 października 2015 roku wierzyciel pierwotny otrzymał wpłatę kwoty 1937,88 zł z rachunku bankowego, który w systemie pożyczkodawcy przypisany był (po uprzednim otrzymaniu przelewu weryfikacyjnego) do M. K. (2) i wpłata ta została zaksięgowana na jego zobowiązanie wynikające z umowy pożyczki nr (...). Nadpłatę w kwocie 1738,16 zł zwrócono M. K. (2) w dniu 15 października 2015 roku. Podkreślał również, że pozwana była wielokrotnie wzywana do spłaty zadłużenia, jednak an wezwania nie reagowała.

Pozwana wnoszą o oddalenie powództwa nie kwestionowała faktu zawarcia z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, spółką komandytowo akcyjną w W. umowy z dnia 29 lipca 2015 roku. Wskazywała, że spłaciła w całości wierzycielowi pierwotnemu zadłużenie wynikające z zawartej umowy i dlatego powództwo jest niezasadne.

Na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy przez strony, szczególnie dokumentów przedstawionych przez pozwaną, Sąd ustalił, że powództwo jest niezasadne.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Podstawowym wynikiem przelewu wierzytelności jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. Co oznacza, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 kc przeszedł na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który został wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, który wiązał go z dłużnikiem, a więc stosunek zobowiązaniowy nie uległ zmianie, natomiast zmieniła się osoba wierzyciela. Cesjonariusz nabywa bowiem wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu (w szczególności co do jej wysokości, należności ubocznych oraz ewentualnego jej przedawnienia). Z wierzytelnością zatem przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa. W wyroku z dnia 11 grudnia 2009 roku (V CSK 184/09) Sąd Najwyższy przyjął, że zgodnie z art. 509 § 2 kc wierzytelność przechodzi na nabywcę ze wszystkimi właściwościami, przywilejami i brakami.

Okoliczności niniejszej sprawy nakazują jednak uznać, że zobowiązanie pozwanej wynikające z umowy pożyczki z dnia 29 lipca 2015 roku wygasło w dniu 1 października 2015 roku wskutek jego spełnienia i nie mogło być przedmiotem umowy cesji pomiędzy wierzycielem pierwotnym i powodem.

Fakt, że pozwana wykonała przelew na poczet spłaty pożyczki nie z własnego rachunku bankowego nie ma znaczenia dla oceny, czy spełniła swe zobowiązanie. Biorąc pod uwagę fakt, że umowa nie precyzowała obowiązku pożyczkobiorcy dokonania spłaty należności z określonego rachunku bankowego, nie sposób podzielić stanowiska powoda, że wierzyciel pierwotny mógł zaliczyć tę kwotę na poczet zadłużenia M. K. (2). Polecenie przelewu miało bowiem precyzyjnie określony tytuł wskazujący, że kwota ta jest przeznaczona na spłatę zadłużenia pozwanej M. K.

(1) wynikającego z umowy nr (...), ze wskazaniem kwoty należności głównej oraz odsetek. Taki sposób oznaczenia spełnianego świadczenia nie upoważniał wierzyciela do zaliczenia zapłaconej sumy na poczet zadłużenia M. K. (2). Nie budzi wątpliwości Sądu, że o tym czy świadczenie jest spełniane na poczet konkretnego długu decydujące znaczenie ma oświadczenie dłużnika, nie zaś względy organizacyjne przedsiębiorstwa wierzyciela. Powód wskazywał bowiem, że rachunek bankowy, z którego nastąpił przelew w systemie pożyczkodawcy został przypisany M. K. (2) i na tej podstawie zaliczono wpłatę na jego zadłużenie. Skoro zatem pozwana precyzyjnie określiła zobowiązanie na poczet którego dokonana została wpłata, uznać należy, że jej zobowiązanie wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowo akcyjnej w W. wygasło wskutek spełnienia świadczenia.

Dodatkowo wskazać należy, że pozwana postąpiła zgodnie z pkt 14 ust. 8 Ramowej Umowy Pożyczki, która stanowiła część umowy zawartej z pozwaną (k.9, 34-39).

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma znaczenia ocena czy wskutek zwrotu różnicy pomiędzy kwota długu a sumą wpłaty M. K. (2) został bezpodstawnie wzbogacony czy też nie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, na podstawie art. 720 § 1 kc uznał powództwo za niezasadne i jej oddalił.

Koszty procesu w oparciu o przepis art. 98 kpc ponosi powód.